

X Аднотації олівцем, руки Інсп. Дмитра Осадчука, жителя табо--ру, тоді вже 80-літнього, але статочного громадянина. заподав Андрій Кігічак. Андрій Кігічак

Петро Рогатинский, сельроб зі Станиславова, тепер в Детройті столярем
Василь Нагайский, бандерівець з Перемишини. Помер в Америці ж ж с. Пушковичі в Детройті 1951 р.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЛИСТОК Ч.1

Комендатом табору був Мр. Мих. Дужий, б. ундист, в таборі разом бандерівців і потайний брат. X

Табір Єгеркасерне, Міттенвальд 20-го травня 1948.

В І М ' Я П Р А В Д И

Вже від довшого часу п.п. Петро Рогатинський і Василь Нагайський, які видавцями "Щоденних Вістей", прикритих назвою "таборового бюлетеню", свавільно та наскрізь тенденційно нападають на поодиноких людей-громадян та на деякі громадські організації нашого табору. Такі напади бували особливо в часі оснування на терені нашого табору Т-ва "Громадське Об'єднання Українців та в часі виборчої кампанії в листопаді 1947 р. Громадяни "зі сталі" за яких себе мають редактори "Щоденних Вістей", у безпідставно-брехливий і просто провокаційний спосіб очорнили багато громадян нашого табору, які не погоджувалися із способом ведення господарки теперішньої управи. Ті панове закинули тоді поважним громадянам нахабно, що"їх минуле густо сварилось із засадами національної етики", та що "вони привикли аж надто вірно служити чужим богам, і то в усіх ситуаціях".

З такими й подібними брудними очорнюваннями й інсинуаціями на свідомих громадян нашої громади редактори "Щ.В." виступали вже не раз. Коли ж хтонебудь із брутально нападених зголошувався до редакції. "Щ.В." та просив надрукувати спростування, то п.п. редактори відправляли його звичайно з нічим, а якщо дещо й було надруковане, то в скороченій та несуттєвій формі.

В останньому часі згадані редактори, діючи очевидно під інспірацією якоїсь особи зробили безпідставний і злобний напад на о.декана Михайла Кравчука. Вони посунулись так далеко, що закинули йому ні менше, ні більше, як... виступ проти ВПреосвященого Д-ра Івана Бучка, а далі приписують о.Кравчукові... антирелігійність. "Щ.В.", 78(461) і 79(462). У своїх до крайности нікчемних писанинах редактори "Щ.В.", перекручуючи та фальшуючи факти, з розмислом намагаються підсилити ненависть та нетолерантність серед громадянства нашого табору, що тільки допомагають нашим ворогам у розкладі української еміграції. Насвітлюючи окремі факти з нашого таборового життя, "Щ.В." виразно запряглись до протигромадської роботи, маючи на увазі хіба тільки дешевеньку, повну демагогії самореклямуту та власний, а не громадський інтерес.

Передусім редактори "Щ.В." у тенденційний спосіб закривають правду та в нечесний спосіб профанують етику українського журналіста, який повинен би стояти на сторожі християнської моралі, служити добру і правді та відкидати демагогію, бо вона деморалізує, а не направляє українську громаді. Гадаємо, що однією з причин, яка веліла редакції "Щ.В." допуститись аж такого низького нападу, і то аж у кількох числах, є бажання відвернути увагу громадян табору від дуже немилих для теперішнього таборового проводу фактів з його господарки, що вийшли на яву в процесі перед Дисциплінарною Комісією тут.табору.

Крім брутального нападу на заслуженого священика, проповідника, науковця та загально любленого в таборі о.дек.М.Кравчука, "Щ.В." дозволили собі напасти теж на широко відомих, цінених і знаних громадян з громадської праці: сеніора Д-ра С.Барана, генерала Б.Палія-Неїла, Д-ра Івана Німчука,

дир.Льва Короля,Д-ра Никифора Гірняка і ред Ф.Кордубу,закидаючи їм... антигромадську та антирелігійну роботу.Кінь сміявся б з такого дурного наклепу редакторів "Щ.В." на згаданих громадян.І хто ж то поважився на цей наївно-глупий напад-наклеп? Хто взяв на себе сміливість підсувати цим громадянам антигромадськість та антирелігійність? Це п.Рогатинський,в якого завжди повно їді, ненависти і злоби, а зате мало такту, в якого на устах багато крилатих патріотичних фраз, який ходить до церкви хіба тільки на паради (Парадехріст) і який не хрестив своєї дитини кілька літ та охрестив її щойно в часі цьогорічних свят під очевидним натиском таборової опінії. І така людина, яка гадає, що коли потрапить сипнути пусту промову, то вже має всі дані на провідника народу,важиться моралізувати і видавати різним громадянам патенти про їх громадську релігійну підставу! Геть ваші брудні руки,п.Рогатинський,від наших заслужених громадян! Спершу оправдайтеся з закиду,піднесеного прилюдно на суді,що ви і ваші прихильники з'їли ту мармелляду,мед, орішки,цукор і какао,що були призначені для дітей в цілому таборі!

Перфідно-провокаційними "Щ.В." є теж подана там "інформація" немов би в письмі до Владики підписані там громадяни подали,що не можуть сидіти при одній столі з членами Леґіону Українських Комбатантів.Це провокація, пущена з розмислом,і мета її ясна хіба кожному.Насправді ж у письмі до Владики підписані там громадяни - представники громадських і політичних організацій табору, що їх зіґноровано і не допущено зійтися з Владикою, - складають Йому таким шляхом свій привіт, поклін і подяку за його пастирську працю. Для солідарности підписали цей привіт та подяку і такі громадяни, які дістали запрошення до безпосередньої зустрічі з Владикою за обідом столом. Але чому "Щ.В." подали прізвища тільки кількох громадян, які не взяли участи в обіді,хоч знають добре,що таких громадян було куди більше?

Далі мусимо сказати таборовому громадянству ясно, хто є причинником того всього, що зайшло в таборі з нагоди відвідин ВПреосвященого Владики Д-ра Івана Бучка. Це в першу чергу президія Ділового Комітету,що діяла під безпосереднім впливом деяких осіб з таборового проводу, які вирішили за всяку ціну не допустити до зустрічі з Достойним Владикою представників кількох таборових організацій і деяких визначних громадян.Вони в ніякому разі не були менше вартні від багатьох з тих,що їх до тієї зустрічі запрошено. А навпаки. Але, на превеликий жаль,Діловий Комітет під проводом проф. д-ра І.Велигорського легковажно пішов на це, зіґнорувавши і деякі немині таборовому проводові установи і деяких визначних громадян. Зіґноровано теж і нач.редактора "Укр.Вістей" п.Дивнича, що живе в нашому таборі, хоч на його особу звернено своєчасно увагу,кому слід,тоді коли місце при столі для кореспондентів "Укр.Трибуни" і "Часу" було зарезервоване.

З уваги на подані вище факти, запитуємо: хто ж допустився тут цілої низки промахів і нетактів? Хто виявив тут нехристиянський, а чисто поганський підхід до справи? Хто керувався тут нетерпимістю, ненавистю і злобою супроти своїх же рідних братів? Отже, хто відповідальний за те все, що сталось? Ясно, що провід Ділового Комітету, який не доріс до своїх завдань, а тепер хотів би зіпхати вину за власні гріхи на кого іншого. Тут аж напрошується приповідка: самі наварили каші, а тепер хочуть, щоб її з'їв хто інший. Ні, панове! Виссаними з пальця брехнями та очевидними перекручуваннями фактів своєї вини на інших не скинете! Їжте ту кашу самі!

Вкінці зазначимо, що редактори "Щ.В." ганебно перекрутили слова Владики при столі з приводу того, що сталося в таборі 3.5. ц.р. та ще й подають ті слова нібито як цитат. Що думав Дорогий Владика, це видно найкраще з того, що подає у своєму спростованні о.дек.Кравчук. Ми зазначили тут тільки одне: Владика поінформований про все якслід і знає всю правду. Спростувати видумку редакції "Щ.В." про якусь пляновану демонстрацію проти Владики хіба не треба. В це не повірить навіть мала дитина. Адже в нікого не може бути сумніву, що в таборі немає ні однієї особи, яка не мала б бажання, щоб привітання Дорогого Владики випало якнайкраще і якнайвеличавіше.

В дальшому подаємо спростування та виясненя нападених з "Щ.В." громадян, бо цих їх спростувань редакція "Щ.В." не помістила.

ЗАЯВА-ПРОТЕСТ ТАБОРОВИХ СВЯЩЕНИКІВ

Ми, нижчепідписані католицькі священики табору Єґеркасерне в Міттенвальді, на своїй нараді дня 17-ого травня ц.р., обговоривши недавні події на терені нашого табору, а зокрема напад таборового часопису "Щоденні Вісті" ч.461 і 462 на Всч.о.дек.Михайла Кравчука з найглибшим смутком стверджуємо, що серед цих кругів таборового громадянства заіснував роздор і розлам.

1. Водночас найрішучіше застерігаємося проти замірів деяких людей поширити свою компетенцію на церковні справи, що між іншим мало місце у зв'язку з приїздом Преосвященого Владики Кир Івана до Міттенвальду.

2. Протестуємо з цілою рішучістю проти очорнювання нашого товариша по званню Всеч.о.дек.Михайла Кравчука, посуджування його в антигромадській і антирелігійній роботі та проти посуджування його в якомусь ворожому виступі супроти нашого Владики.

3. Людям, що такі очорнювання пишуть у "Щоденних Вістях", відмовляємо права компетенції в справі - хто, коли і чим діє проти релігії. Ті справи належать у першу чергу до Церкви та її слуг, священиків.

4. Закликаємо і прохаємо все громадянство причинитись добрим словом і ділом до оздоровлення нашого таборового життя.

Міттенвальд, дня 17 травня 1948.

о.Теодор Вареха в.р.
о.Богдан Ганушевський в.р.
о.Д-р Ів.Чінченко в.р.
о.Н.Куницький в.р.

о.Мих.Кравчук, - крім 2-ї точки, що торкається моєї особи.

Дотично 2-ї точки, що торкається Всч. о.М.Кравчука, вповні прилучуюся до повищого тексту. о.Антін Лукомський в.р.

СПРОСТУВАННЯ о.ДЕКАНА МИХАЙЛА КРАВЧУКА

У замітці: "Виступ проти українського Владики" редакція "Щоденних Вістей" в ч.461 намагається доказати, немов би в таборі була якась мала група людей, що не хотіла, щоб прийняття Владики випало величаво. Це не відповідає дійсності, як і непрздиво змальований мій виступ у зв'язку з привітанням мною Владики. Як воно насправді було, подано в спростуванні, тому його прошу помістити в найближчому числі "Щоденних Вістей".

В неділю 25 квітня д.р. повідомив я усно секретаря Ділового Комітету п.Губку, що як сеніор духовенства міттенвальдських таборів і товариш Преосвященного Владики з богословії, застерігаю собі перший привітати Достойного Гостя під час обіду. П.Губка спокійно обіцяв передати моє домагання Діловому Комітетові. Наступного дня,в понеділок,повторив я це Голові Комітету п.д-рові Велигорському. Він,певне, кимось інспірований, бо аж надто різко заявив мені, що духовенство в таборі репрезентує о.Смик, і лише він буде вітати Владику перед церквою та під час обіду, а я тут ні при чому. Тому, що мого привітання домагалися представники поважної частини вірних, я у вівторок поїхав до Всв.О.Генер.Вікарія і в приявності о. Смика заявив йому, що мій приїзд спричинений бажанням,щоб привітання Преосв.Владики в нашому таборі випало якнайвеличавіше. Відповідаючи на це, Всч. О.Ген.Вікарій доручив мені привітати Владику перед таборовою брамою після привітання командантом табору і це власноручно написав на програмі привітання, привезеній о.Смиком для апробати. В середу 28 квітня, запрошений на засідання, повідомив я Комітет про доручення О.Г.Вікарія і предложив не називати нікого по імени, щоб з учасників гостини декого скреслити, а на їх місце запросити декілька незапрошених чільних громадян нашого табору. Тому, щоб я - на доручення О.Ген.Вікарія - вітав Владику після команданта табору, спротивились дуже рішуче: голова Таборової Ради п.Рогатинський, голова СХС п.Гафткович і голова Ділового Комітету п.д-р Велигорський,погоджуючись остаточно, щоб я вітав Владику на церковнім терені. У Велику П'ятницю на нашій священичій нараді одноголосно постановлено, щоб я вітав Владику в церковній брамі, про що й повідомлено Діловий Комітет. Так і зробив я, правда, не в брамі, а кільканадцять кроків перед нею, вітаючи Достойного Гостя в імені духовенства, що спільними силами працює у Христовім винограднику в обидвох міттенвальдських таборах, у власнім імені та найменшої дітвори, що з нею доводилось мені часто зустрічатися, від вірних католиків, що їм нераз проповідую Боже Слово, та як не всіх, то значної частини православних братів, що вітають Владику, як висланника Святійшого Отця.

В докінченні замітки "Виступ проти українського Владики" ("Щоденні Ві-

сті" ч.462) незгідне з правдою є, що Комітет старався мене переконати, представником української громади є вибраний комендант табору", бо я того не квестіонував, а вітати ВПреосвященнішого Владику не було моїм домаганням, а було казнане Всв.О.Ген.Вікаріем.

Візита Владики в мене була, правда непередбачена програмою, але я на засіданні ще в середу повідомив про неї Діловий Комітет.

Те, що для редакції "Щоденних Вістей" є ясне, мовляв, я зорганізовував зустріч п.Кордуби і товаришів з ВПреосвященим, минається зовсім з правдою, бо з п.Кордубою і товаришами - одного з них цілком не знаю - я у Великий Тиждень не говорив ні слова.

Правдою є, що ВПреосв.Владика засудив роздор і розбрат, що й нам усім слід зробити, але теж правда, що Владика, дякуючи за численні привіти, сказав, що не все правда, що на весіллі співають. До чиїх це промов відноситься і як це присявні зрозуміли, не важко догадатися.

На засіданні Ділового Комітету дня 23.IУ.ц.р. п.Рогатинський сказав, що хто виступає проти прийняття Владики - це слід розуміти: хто не згідний з розпорядками Комітету - той, хто б він не був, діє в імені п'ятої колони. Дивним дивом заголовок писань у справі прийняття Владики, в яких моє ймення назване аж дев'ять разів, есть: "Виступ проти"... Але кожний непредубежений читач після прочитання надрукованого зразу побачить, що заголовок цілком незгідний зо змістом. Та й зрештою моя промова була виголошена на церковному терені, як це, за словами "Щоденних Вістей" ч.461, порадив мені зробити Діловий Комітет, всупереч писаного "Щ.В." ч.462: мовляв у справі мого виступу при церковній брамі Діловий Комітет не забирав ніякого становища. "Щоденні Вісті" обурюються, що зустріч п.Кордуби з Владикою не була передбачена програмою, затвердженою Всв.О.Ген.Вікаріем. Чи не слід обуритись "Щоденним Вістям" на те, що "Діловий Комітет спротивився моєму привітанню Владики, що було написане в програмі рукою Всв.О.Ген. Вікарія? Врешті яка мета всієї тієї писанини в "Щоденних Вістях"? Привітання випало дійсно величаво, про якісь тертя знало може лише кільканадцять людей - аж тут погрози Таборової Ради й неправдиві та перекручені вісті в "Щоденних Вістях". Це саме медвежа прислуга Владиці і вода на млин п'ятої колони.

Міттенвальд, 17 травня 1948.
о.М.Кравчук в.р.

С П Р О С Т У В А Н Н Я п.ген.Бориса Палія.

В ч.77(460) і 79 (462) "Щоденних Вістей" уміщена згадка про запрошення мене на спільний обід на честь ВПреосвященнішого Владики Кир Івана Бучка. Насправді ж я був запрошений як приватна особа (один з трьох сеніорів нашого табору), без права голосу від організації, до котрої належу.

~~Редакція "Щоденні Вісті" пише дослівно~~: "Від Філії Т-ва СУВ запрошено на обід ~~почесного голову Філії~~ п.ген.Палія-Кейла Бориса, бо дійсний голова Філії п.інж.Дорошенко Яків своїм попереднім ~~наставленням~~ до підготування зустрічі Владики та своїми висловами на його адресу дав доказ, що він не здає собі справи з обов'язків голови Т-ва супроти "Української Громади".

Відкидаючи інкриміновані сотникові Дорошенкові провини, яких не було, а які позбавили його можливости взяти активну участь, як представникові такої великої та вельми поважної організації Союзу Українських Ветеранів, у прийнятті Владики, приходжу до такого висновку: з роз'яснення редакції "Щоденні Вісті" стає ясним і очевидним, що я був запрошений на прийняття тільки і лишень тому, що п.сотник Дорошенко був признанний Діловим Комітетом недостойним бути на згаданім прийнятті. Отже, з повищого виходить, що я був би на обіді тільки припадковим гостем...

Від такої чести я, як генерал Української Армії і член Вищої Військової Ради, уважав за доцільне та за мій військовий обов'язок ухилитися.

Генерал-хорунжий артилерії

Палій Борис

Міттенвальд, дня 19 травня 1948 року.

СПРОСТУВАННЯ СОТНИКА ЯКОВА ДОРОШЕНКА

В ч.77(460) таборового бюлетеню "Щоденні Вісті" з 11 травня 1948 року до комунікату Таборової Ради про відвідини нашого Табору ВПреосвященим Кир Іваном Бучком уміщено від редакції пояснення, в якому заторкнуте моє ім'я.

Поскільки увесь текст, що спрямований до мойого імені, є тенденційний і не відповідає правді, я вимушений прохати Редакцію в черговому числі бюлетеню "Щоденні Вісті" вмістити без змін та скорочень такі мої вияснення:

1. До праці в Комітеті по прийняттю Владики мене не було запрошено і про існування такого Комітету та про його засідання я нічого не знав. Отже, і зігнорувати недоведеного до мене запрошення я не міг.

2. На засіданні ~~Комісії~~ для ліквідації таборових свиней я заявив, що від населення блоків Комісія не має ніякого уповноваження диспонувати продукцією від свиней, а лише уповноваження доглянути за цілістю і справедливим розподілом її поміж населенням табору. Одначе, йдучи назустріч шануванню Владики відповідним прийняттям, на звернення Ділового Комітету про виділення певної кількости м'яса, я перший вніс пропозицію задовольнити це звернення, що було і зроблено.

Ніяких зневажливих висловів до Владики з мого боку не було, на які не може послатися і Хвальна Редакція, виводячи одначе з своєї голословної посилки нечесний, безпідставний і не доречі висновок в мойому нібито "негромадському наставленні до громадсько-національних справ".

3. Представника від Філії СУВ на обід не було запрошено, такого Управа Філії не одержала, а п.генерала Палія-Кейло запрошено не від Філії, а персонально.

4. Шануючи ВПреосвященого Владику Івана Бучка, організація СУВ, за моїм зарядженням, взяла участь у зустрічі Владики біля брами та в супроводі його до церкви, а за унеможливленням розпорядчиками скласти привітання

Владиці в загально-прийнятому порядку, я склав такі привітання Владиці від організації СУВ в залишившійся до розпорядимости листовній формі до рук Владики, разом з іншими, сігнованими розпорядчиками прийняття організаціями та поважними особами нашого табору, чим за безпредметовою і недоречною фразою Редакції - "здав собі справу з обов'язків голови Товариства супроти української громади."

Яків Дорошенко в.р.

Міттенвальд, дня 11-го травня 1948.

Г Е Н І Я Л Ь Н А   П О С Т А Н О В А

Пише нам один громадянин:

Мешканці нашого табору ще донині коментують собі менше чи більше весело геніяльну постанову Ділового Комітету для привітання Владики Кир Івана, оголошену у великодному числі "Щоденних Вістей", такого змісту: "До церкви зможуть зайти тільки делеґати з окремими делеґатськими виказками. Решта мешканців зможе вислухати Богослужбу і проповідь Владики на площі перед церквою при помочі замонтованих меґафонів, а на випадок дощу в театрі".

Всі пам'ятаємо, яке загальне обурення викликало це оголошення. Люди питали себе: Що треба буде робити, щоб роздобути таку делеґатську виказку до церкви? Та й чи не вийде воно так, як з виставами нашого театру, де перші покупці при касі можуть дістати квитки щойно від 201-го або від 251-го місця?!

Щоб це обурення громадянства якось злагіднити, о.парох проголосив у церкві, що в комунікаті Комітету зайшла дрібна стилістична помилка. Гарна помилка, нема що казати!

Скажіть же громадяни, чи не була це геніяльна постанова Ділового Комітету? Та й чи не варто б її опатентувати?

ПРОТЕСТ   В І Д Д І Л У   С У В   у Міттенвальді

проти хуліганського збезчещення його домівки в ночі з 4 на 5 ц.м. подамо в черговому числі "Інформаційного Листка".

С П Р А В О Ю   Р О З П О Д І Л У   КЕР-ПАКЕТІВ

у нашому таборі займемось у найближчому числі "Інформаційного Листка".

Д О   Ч И Т А Ч І В

Повідомляємо Вп. Громадян табору Єґеркасерне, що Т-во "Громадське Об'єднання Українців" приступило до видавання "Інформаційного Листка, в якому інформуватиме мешканців табору про актуальні справи й події з нашого життя.

"Інформаційний Листок" виходитиме в міру потреби.

----о----